

ברגלווי, וליית מאן דנפיך מן גוּפָא דמלכָא לבר. ו בגין
כך, מאן דפשע בחד פקודי אורייתא, במאן דפשע
בגוּפָא דמלכָא, כמה דכתיב, (ישעה ס) ויצאו וראו בפגרי
האנשים הפשעים بي. כי ממש. ווי לחייביא, דערין
על פתגמי אורייתא, ולא ידען מאין קא עבדין.

דא אמר ר' שמעון, ההוא אחר דאייהו חב לגביה, ההוא
אתר ממש גלי חובייה. (אמר ר' שמעון קודשא בריך הוא ממש

גלי חובייה) חב בקודשא בריך הוא, קודשא בריך הוא גלי
חובייה, דכתיב, (איוב כ) יגלו שמים עוננו וארץ מתוקוממה
לו. יגלו שמים עוננו: דא קודשא בריך הוא. וארץ
מתוקוממה לו:

דא קודשא בריך הוא (נ"א דא בגשת ישראל).
תנייא, שמים גליין חובייה דבר נש. ובשעתא דאייהו

גלייא חובייה, ארץ עבד דינה דבר נש, דכתיב
וארץ מתוקוממה לו, למעבד דינה ביה. אמר ר' יוסי,
תגבון משמיה דר' שמעון, בשעתא דאיתיהיבת

אורייתא, אימא ובגין בשלימותא אשתחוו, דכתיב,
(תהלים קי) אם הבנים שמחה.

אנכי יי אליה. אנכי, כמה דתגבון, בת היתה לו
לאברהם אבינו, היא שכינתא. ודא בת. יי

אליה, דכתיב (שמות ד) בני בכורי ישראל. וכתיב (משלי ג)
יעץ חיים היא למחזיקים בה, קא בן.

אשר הוציאתיך מארץ מצרים, כתיב, (ויקרא כה) יובל היה קדש תהיה לכם, וכתיב (תהלים קיא) אם הבנים שמחה. וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור, הוא אימא ובנין. יתבא אימא יתבין בנין. (ועלמי) בלהו בחרדה בשלימותה. ועל דא כתיב, אם הבנים שמחה. מתעbara אימא, בלהו מתעברן בדוכתיהו. וכתיב, (דברים ט) לא תקח האם על הבנים. ותגין, לא יעביד בר נש חובי לתחטא, בגין דאת עבר אימא מעל בנין.

אמר ר' יצחק, כלא קידשא בריך הוא. כלל הוא. כלל חד. ומליין אלין, למחצדי חקלא אתגליין. זכאיין אינון בעלמא דין, ובבעלמא דאתי.

תאני אמר ר' אלעזר, כתיב, בראשית בראש אלhim את השמים ואת הארץ. וכתיב, (בראשית ב) ביום עשות יי' אלהים ארץ ושמיים. بماי אוקימנא הנוי קראי, הוא תגין, דתרוייהו כחדא אתריאנו. מלמד, שבטה הקדוש ברוך הוא קוו ימינו וברא השמים, וגיטה קוו שמאלו, וברא את הארץ. בקדמיתא את השמים ואת הארץ, ולבדר ארץ ושמיים.

תנן, כתיב, (חשע ב) ביום ההוא עונה נאם יי' עונה את השמים והם יענו את הארץ. עונה את השמים, שמים ממש. כתיב, (ישעה ט) השמים בסאי. והם יענו את

הארץ. הארץ ממש, בכתב זהום רגלי. שמים, שמים על אין. וארץ, ארץ עללה. בתביה, כד אפקון, שמים דא בתיקוני, (אפקון) לקבליה דהאי ארץ, ותיאובתייה לקבלה, בחד רגא האקי צדיק. במה בכתב, (משל) וצדיק יסוד עולם, ואתדק בuai ארץ. ומרישא דמלפא, עד הוא אחר דשאריuai צדיק, אתי חד בהרא (דף פ"ז ע"א) קדיישא, משחא דרבות, ואטיל בסגיאות תיאובתא, בהאי ארץ קדיישא, ונTEL כלא hei ארץ. ולבדה, מהאי ארץ אפקון כלא, עילאי ותתאי. פדקורה דא, כד תיאובתייה לאתדק בא בנוקבא, דאפיך זרעא דרבות, מרישא דמוחא, בההוא אמה, ואטיל בנוקבא, ומגיה מתעברא נוקבא, אשתחה, דכלתו שיפין דגופה, כלתו מתדקון בנוקבא,BNOKBA אהיך לא. פדגמא דא תנינן, כל דאשלים לעשרה קדמאי דבי כנישתא, בוטל אגר כלתו. ר' יוסי אומר, לקבלי דכלתו.

ר' יצחק אמר, כתיב (שמואל ב ב) וית שמים וירד, ובכתב וירד יי' לעיני כל העם על הר סיני, (די' לא גרשין תנא) וית שמים וירד, לאן נחת. אי תימא דנחת לסיני, על הר סיני כתיב ולא כתיב בהר סיני.

אלא, וית שמים וירד, לאן נחת. אמר ר' יוסי, אמר רב

יְהוָה אָמָר רַבִּי חַיָּא) בְּחִית בְּדָרְגָּיו, מַדְרָגָא לְדָרָגָא, וּמַבְתָּרָא
לְכַתָּרָא, עַד דָּא תַּדְבֵּק בְּהָאִי אָרֶץ, וּכְדִין אֲתָבָהָר סִיחָרָא,
וְקַיִמָּא בְּאַשְׁלָמוֹתָא. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וַיְיִט שְׁמִים וַיַּרְדֵּ
לְהָאִי אָרֶץ. וּכְדִין פַּתִּיב, עַל הַר סִינְיָה. מַה קַיִמָּא עַל הַר
סִינְיָה, הַוִּי אִימָּא דָא שְׁכִינָתָא.

ר' אָבָא אָמָר מִהְכָּא, (שמות ט) מִפְנֵי אֲשֶׁר יָרַד עַלְיוֹ יְיָ
בְּאָשׁ. וּכְתִיב (דברים ד) בַּי יְיָ אֱלֹהִיךְ אָשׁ אָוְבָּלָה הוּא.
וּכְתִיב, (בראשית ט) וַיְיִצְחַק הַמֶּטֶיר עַל סְדוּם וַיַּעֲלוּ עַמּוֹדָה גְּפָרִית
וְאָשׁ מֵיאָת הָ' מִן הַשָּׁמַיִם. וַיְיִצְחַק הַמֶּטֶיר דָא הוּא אָרֶץ מִאָן
אַתָּר נְטִיל הָאֵי, סֻפִּיה דַקְרָא מָוֹכָה, דְכַתִּיב מֵיאָת יְיָ מִן
הַשָּׁמַיִם, מִן הַשָּׁמַיִם מִמֶּנּוּ. רַבִּי חַיָּא אָמָר מִהְכָּא, וַיַּדְבֵּר
אֱלֹהִים אֶת כָּל. כָּל, כָּלָא דְכָלָא, דָהָא בְּהָא תָלִיא
כָּלָא.

(שמות כ) לֹא יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֶחָרִים עַל פִּנְךָ. רַבִּי יְצָחָק
אָמָר, אֱלֹהִים אֶחָרִים, לְאַפְקָא שְׁכִינָתָא. עַל
פִּנְךָ, לְאַפְקָא אֲפִי מַלְכָא. דְבָהוּ אֲתָחֹזִי מַלְכָא קְדִישָׁא,
וְאִבּוֹן שְׁמִיה. וְהָוָא אִיבּוֹן. הוּא שְׁמִיה, דְכַתִּיב, (ישעה מב)
אָבִי יְיָ הוּא שְׁמִי. הוּא וְשְׁמִיה חַד הוּא בְּרִיךְ שְׁמִיה לְעוֹלָם
וְלְעוֹלָמִי עַל מִיאָ.

תָּאִנִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן, זֶבְאַיְן אִיבּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְקוֹנְדָשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא קָרָא לוֹן אָדָם, דְכַתִּיב, (יחזקאל ח) וְאַתָּן צָאַנִּי

צָאן מִרְעַיֵּתִי אָדָם אַתֶּם, (ויקרא א) אָדָם כִּי יִקְרַיב מִכֶּם. מַאי טַעַמָּא קָרָא לוֹן אָדָם. מִשׁוּם דְּכַתִּיב, (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְבָּקִים בַּיּוֹם אֱלֹהֵיכֶם. אַתֶּם וְלֹא שָׁאֵר עַמְּנִין. וּבְגִין כֵּן אָדָם אַתֶּם, אַתֶּם קְרוּיִין אָדָם, וְאֵין עוֹבְדִי פּוֹכְבִּים וּמְזֻלּות קְרוּיִין אָדָם.

דְּתַנִּיא, אָמֵר ר' שְׁמֻעוֹן, כִּיּוֹן דָּבָר נִשְׁרָאֵל אַתְּגֹזָר, עַל בְּבִרְית דְּגֹזָר קוֹדֵשׁ אֲבָרָהָם, דְּכַתִּיב (בראשית ס) וַיֹּאמֶר יְהֹוָה בָּרוּךְ אַת אֲבָרָהָם בְּכָל. וּכְתִיב (מיכח ז) חַסְדָּךְ לְאַבָּרָהָם. וְשָׂאֵר לִמְיוֹעָל בְּהַאֲיָן אַתָּר. (נ"א אָדָם) כִּיּוֹן דָּזְכָה לְקַיִמָּא פְּקוּדִי אָוֹרִיָּתָא, עַל בֵּית בְּהַאֲיָן אָדָם, (נ"א אַתָּר) וְאַתְּדַבֵּק (ויחי ר"ז ע"א) בְּגַוְףָא דְּמַלְפָא, וּכְדִין אַקְרֵי אָדָם.

וּזְרַעָא דִּישָׁרָאֵל אַקְרֵי אָדָם. תָּא חֹזֵי, כְּתִיב בַּיּוֹם בְּיִשְׁמְעוֹל, (בראשית טז) וְהֹא יְהִיָּה פָּרָא אָדָם. פָּרָא אָדָם, וְלֹא אָדָם. פָּרָא אָדָם, מִשׁוּם דְּאַתְּגֹזָר. וּשְׁירוֹתָא דָּאָדָם הָוֹה בַּיּוֹם, דְּכַתִּיב, (בראשית ז) וּיְשְׁמְעוֹל בְּנָוּ בְּנָוּ שֶׁלַשׁ עַשְׁרָה שָׁנָה בְּהַמּוֹלָו אֵת בְּשָׁר עַרְלָתוֹ, כִּיּוֹן דְּאַתְּגֹזָר, עַל בְּהַאֲיָן שְׁירוֹתָא, דַּאֲקָרֵי כָּל. הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (בראשית טז) וְהֹא יְהִיָּה פָּרָא אָדָם, וְלֹא אָדָם. יְדוּ בְּכָל, יְדוּ בְּכָל וְדָאֵי, וְלֹא יִתְּאַרְבֵּט, מִשׁוּם דָּלָא קַבְּיל פְּקוּדִי אָוֹרִיָּתָא. שְׁירוֹתָא הָוֹה בַּיּוֹם, בְּגִין דְּאַתְּגֹזָר, וְלֹא אֲשַׁתְּלִים בְּפְקוּדִי

אָזְרִיִּתָּא. אֲבָל זֶרַעַד יִשְׂרָאֵל, דָאָשְׁתַלְימֹו בְּכָלָא,
אֲקָרְנוּ אָדָם מִמְשָׁה, וְכַתִּיב (דברים ל) כִּי חָלַק יְיָ עָמוֹ יַעֲקֹב
חָבֵל בְּחָלָתוֹ.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי, בְּגִין דָא, כֹּל פְּרָצּוֹפִין שָׁרוֹ, בְּרִ
מְפָרָצּוֹפָא דָאָדָם. ר' יְצָחָק אָמֶר, כֵּד אַתְּ עָבֵד,
אַתְּ חֹזֵי דְגָלִיפָא גּוֹ גְלִיפִין דְאַשְׁלָמוֹתָא. אָמֶר רַבִּי יְהוּדָה,
הַיִּנוּ דְאָמְרִי אִגְשֵׁי קִיטָרֹוי בְּזִיקָא, בְּטֶפֶסָא שְׁבִיחִי.
רַבִּי יְהוּדָה הָווֹ אָזִיל מִקְפּוֹטְקִיא לְלוֹד, לְמִיחְמִי לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן, דְהֹוֹתָה תְּמֻנָה, וְהֹוֹתָה רַבִּי חִזְקִיהָ אָזִיל עַמִּיהָ.
אָמֶר רַבִּי יְהוּדָה לְר' חִזְקִיהָ, הָא דְתַבִּינָנוּ, קְמֵי ר' שְׁמַעוֹן,
וְהֹוֹתָה יְהִיָּה (דף פ"ו ע"ב) פְּרָא אָדָם, וְדָאִי כֵּךְ הוּא. וְדָא הוּא
בְּרִירָא דְמַלָּה. סּוֹפִיה דְקָרָא דְכַתִּיב, וְעַל פָּנֵי כֹּל אָחִיו
יִשְׁפּוֹן. מַהוּ וְעַל פָּנֵי כֹּל אָחִיו יִשְׁפּוֹן.

אָמֶר לֵיה, לֹא שְׁמַעַנָּא, וְלֹא אִמְאָ. דְהָא אוֹלִיפְנָא,
כַּתִּיב (דברים כ) וּזְאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מְשָׁה. אֲשֶׁר
שָׁם מְשָׁה, אַתָּה יִכְׁלֶל לֹוֹמֶר. דְלָא שָׁם מְשָׁה, אֵי אַתָּה
יִכְׁלֶל לֹוֹמֶר.

פָּתָח ר' יְהוּדָה וְאָמֶר, (דברים ל) כִּי הוּא חַיִיךְ וְאֶרֶךְ יִמְיִיךְ.
מְאָן דְזֹכֵי בָּאָזְרִיִּתָּא, וְלֹא אַתְפְּרֵשׁ מִינָה, זָכֵי
לְתִרְיָן חַיִין, חַד בְּעַלְמָא דִין, וְחַד בְּעַלְמָא דָאִתִין. דְכַתִּיב
חַיִיךְ, תַּרְיִ. וְכָל מְאָן דִיתְפְּרֵשׁ מִינָה, כְּמָאָן דִמְתְפְּרֵשׁ מִן

חִיִּי, וְמֵאַן דְּמַתְפֶּרֶשׁ מֵרַ' שְׁמֻעוֹן, כְּאֵלֹו מַתְפֶּרֶשׁ מִכְלָא. וּמָה בְּהָאֵי קָרָא דְּאֵיהָו פֶּתַח פֶּתַח, לֹא יְכִילֵּנָא לְמַיְעָל בָּהּ. פֶּתַגְמִי אֲוֹרִיִּתָּא דְּסַתִּימִין, עַל אַחַת כְּמָה וּכְמָה. וּוֹי לְדָרָא, דָרָ' שְׁמֻעוֹן בָּן יוֹחָאי יִסְתַּלְיךָ מִפְּנֵיהָ. דָכְדָ אָנוּן קִיְיָמִין קִמְיִין דָרָ' שְׁמֻעוֹן, מְבוֹעָין דְלָבָא פֶתַחַין לְכָל עִירָר, וְכָלָא מַתְגָּלִיא. וְכָד אַתְפֶּרֶשְׁנָא מִפְּנֵיהָ. לֹא יַדְעַנָּא מִידִי, וְכָל מְבוֹעָין סְתִימִין.

אָמַר ר' חִזְקִיָּה, הַיִגְנוּ דְכִתְיב, (במדבר יא) וַיַּאֲצַל מִן הַרְיוֹת אֲשֶׁר עַלְיוֹ וַיַּתֵּן עַל שְׁבָעִים אִישׁ הַזְקִנִּים, כְבוֹצִינָא דָא, דְגַנְהָרִין מִפְּנֵה כְמָה בּוֹצִיבִין, וְהוּא בְקִיּוּמִיה שְׁכִיחַ. בֶּפְךָ ר' שְׁמֻעוֹן בָּן יוֹחָאי, מִארִי דְבּוֹצִיבִין, הוּא נְהִיר לְכָלָא, וְנְהֹרָא לֹא אַעֲדִי מִפְּנֵיהָ, וְאַשְׁתַבָּח בְקִיּוּמִיה. אַזְולָו עַד דְמָטוֹ לְגַבְיהָ.

כֵּד מָטוֹ גַבְיהָ, אַשְׁבַּחוּהוּ, דְהֹוה יִתְבּוֹ וְלֹעֵי בְאָוִרִיִּתָּא, וְהֹוה אָמַר, (תהלים קט) תִּפְלָה לְעֵנִי בַי יְעַטֵּף וּלְפָנִי יְיַיִשְׁפּוֹד שְׁיחֹו. כָל צְלוֹתָא דִיְשְׁرָאֵל צְלוֹתָא, וְצְלוֹתָא דְעֵנִי עַלְלה מִכְלָהוּ. מַאֲי טַעַמָּא. מְשׁוּם דְהָאֵי סְלָקָא עַד פּוֹרְסִי יִקְרָא דְמַלְפָא, וְאַתְעַטָּר בְּרִישִׁיהָ. וּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךָ הוּא מְשַׁתְּבָח (נ"א מִתְעַטְּפָה) בְּהָהִיא צְלוֹתָא וְדָאֵי. תִּפְלָה דְעֵנִי. תִּפְלָה אַקְרֵי.

כַי יְעַטֵּף. עַטְוֹפָא דָא, לֹא עַטְוֹפָא דְכָסָוּ הוּא, דָהָא לִית

ליה. אלא, כתיב הכא כי יעטה. וכתיב התם, (איכה ב) העטופים ברעב. ולפניהם ישפה שיחו, דיקבל קמי מאריה, ודא ניחא ליה קמי קודשא בריך הוא, משום דעתמא מתקיימה فيه, פד לא אשתחוו שאר קימי עולם בא בעלמא. ווי למאן דההוא מספנא יקבל עלהי למאריה, משום דמספנא קריב למלפאה יתר מבלחו, דכתיב, (שמות ב) זהה כי יצעק אליו ושמעתה כי חבון אני. ולשאר בני עולם, זמגין דשמע, זמגין דלא שמע. מאי טעם. משום דדירותה דמלכא בהני אני תבירי, דכתיב, (ישעה נ) ואת דפא ושל רוח. וכתיב (תהלים כ) קרוב יי' לנשברי לב. (תהלים נא) לב נשבר ונדרפה אליהם לא תבזה.

מכאן תגבנן, מאן דגוזף במספנא, גוזף בשכינתא, דכתיב ואת דפא ושל רוח. וכתיב (משלי ב) כי יי' ריב ריבם וגוו'. בגין דאפורופא דלהונן תקיפה, ושלייטה על כלא, שלא אctrיך סחד, ולא אctrיך לדינא אחרת, ולא נטיל משפונא, פשאר דיניינה. ומה משוכנא נטיל, בשמתין דבר נש, דכתיב וקבע את קובעיהם נפש.

תו אמר תפלה לעני, כל אחר דאקרי תפלה, מלאה עלה היא, דהיא סלקא לאתר (קדושא בריך הויא אחד)

עלאה. תפלה דרישא, אינון תפלי דמלפה, דאנח להו. ר' שמעון אסחר רישיה, וחמא לר' יהודה ולר' חזקיה, דמטו גביה. בתר דסימן אסתפל בהו. אמר להו, סימא הוה לכו ואתאביד מניכו. אמרו ליה, ודאי דפתחא עלאה פתח מר, ולא יכילנא למעאל בה. אמר, מי היא. אמרו ליה, (בראשית טז) והוא יהיה פרא אדם, וסופה דקרא בעינה למגdu, דכתיב ועל פני כל אחיו ישכון, מהו על פני כל אחיו. דהא ברירה דכוליה קרא ידענא, והאי לא ידענא, דסיפה דקרא, לא אתחו כרישיה.

אמר לו, חייכון, פלא חד מלא היא, ובחד דרגא סלקא. תנא, כמה פנים לפנים, אית ליה לקודשא בריך הוא. פנים דנחרין. פנים דלא נחרין. פנים תהאין. פנים (ד"פ פ"ז נ"א) רחיקין. פנים קרייבין. פנים דלגו. פנים דלבר. פנים דימינה. פנים דשמאל. תא חזי, זפאיין אינון ישראל קמיה דCONDשא בריך הוא, דאחידן בנפין עלאין דמלפה. באינון פנים דהוא ושמייה אחידן בהו, ואינון ושמייה חד הוא. ישאר עמין אחידן באינון פנים רחיקין, באינון פנים תהאין. ובגיני בך אינון רחיקין מגופא דמלפה, דהא חמינה כל אינון דמצרים, קריובי דישמעאל, כמה אחין וקריבין هو

לַיה, וְכֹלֶהוּ הוּוּ בְּאֲנָפִין תְּתַאַיֵּן, בְּאַיְנוֹן פְּנִים רְחִיקִין.
 וּבְגִינִית דָּאָבָרָהּם, כִּד אַתְגּוֹר יְשָׁמְעָל, זָכָה, דְּשָׁנִי
 מִדּוֹרִיה וּחְוֹלְקִיה בְּאַתָּר דְּשָׁלִיטָא עַל כָּל אַיְנוֹן
 פְּנִים רְחִיקִין וְתְתַאַיֵּן, עַל כָּל אַיְנוֹן פְּנִים דְּשָׁאָר עַמִּין.
 הַדָּא הוּא דְכַתִּיב יָדו בְּכָל, וּבְגִינִי כֶּךָ עַל פְּנֵי כָּל אָחִיו,
 יְשָׁפֹן, בְּלָוָמֶר, יְשָׁנִי מִדּוֹרִיה וּחְוֹלְקִיה לְעַילָא מְכַלְּהָוּ,
 דְכַתִּיב יָדו בְּכָל, דְשָׁלְטָא עַל כָּל שָׁאָר פְּנִים דְלַתְתָּא.
 וּבְגִינִי כֶּךָ עַל פְּנֵי כָּל אָחִיו וְדָאִי, דְלָא זָכוּ כּוֹתִיה.
 אָתוּ רְבִי יְהוּדָה וָר' חִזְקִיה, וּבְשָׁקוּ יָדוֹי. אָמַר רְבִי
 יְהוּדָה, הַיִּנוּ דְאָמְרִי אִינְשִׁי, חִמְרָא בְּדַרְדִּיא,
 וּבְבִיאָ דְבִירָא, בְּקַטִּירָא דְקִיזָּרָא אַתְעַטָּר. וּוֹי לְעַלְמָא,
 כִּד יִסְתְּלָק מַר מְגִיה. וּוֹי לְדָרָא, דִּיתְעַרְעַז בְּהָהָוָא זְמָנָא.
 זְפָאָה דָרָא דְאַשְׁתְמָדָעָן לִיה לִמְרָא. זְפָאָה דָרָא דְאַיהֲוָה
 שְׂרֵי בְּגִוִּיה.

אָמַר רְבִי חִזְקִיה, הָא תְּגִיבֵן, גַּיְוָרָא כִּד אַתְגּוֹר, אַקְרֵי
 (וַיָּקֹרֶא קְסַ"ח ע"א) גַּר צְדָקָה, וְלֹא יִתְיַיר. וְהַכָּא אָמַר מַר
 יָדו בְּכָל. אָמַר רְבִי שְׁמַעוֹן, כֵּלָא אַתְקַשֵּׁר בְּחַד. אַבְלָא
 גַּיְוָרָא תְּגִיבֵן. שָׁאַנְיִי יְשָׁמְעָל, דְלָאו גַּיְוָרָא הוּא. בְּרִיה
 דָאָבָרָהּם הָוּה, בְּרִיה דְקִידִישָׁא הָוּה. וּכְתִיב בֵּיה
 בְּיְשָׁמְעָל, (בראשית י"ג) הַגָּה בְּרִכְתִּי אָתוֹתָו. בְּתִיב הָכָא,
 בְּרִכְתִּי אָתוֹתָו. וּכְתִיב הַתָּם, (בראשית כ"ד) וַיַּיְדֵי בָּרָךְ אֶת אָבָרָהּם
 בְּכָל. וְעַל כֶּךָ בְּתִיב, יָדו בְּכָל.

ובגיבי כה כתיב, על פנוי כל אחיו ישבון. דאי שאר קריובי אתג'זרו (ס"א אתג'ירו) אקרון גירי צדק, ולא יתר, והוא יתר ועלאה מقلתו. כל שבען אינון דלא אתג'זרו, רק ימין באינון אfin רחיקין, באינון אfin תפאין. ואיהו, מדוריה לעילא מצל פנים דידהו, ומצל פנים דעמן עובדי עבודה כוכבים ומזלות, הדא הוא דכתיב, על פנוי כל אחיו ישבון. אמר רבי יהודה, קודשא בריך הוא בגין כד אקרייז אמר, לא יהיה לך אללים אחרים על פני, הדא הוא מהימנותא דיליה. (شمota ב) לא תעשה לך פסל וכל תמונה. הא אמר רבי יוסי, כל פרצופין שרי, בר מפרצופא דאדם, דהא Hai פרצופא שליט בכלא.

דבר אחר, לא תעשה לך פסל וכל תמונה. רבי יצחק פתח, (קהלת ה) אל תתן את פיך לחתיא את בראשך. כמה אית ליה לבך נש לאזדהרא על פתגמי אוריתא, כמה אית ליה לאזדהרא דלא יטעי בהו, ולא יפיק מאורייתא מה דלא ידע, ולא קביל מרבייה. אבל מאן דאמר במלי דאוריתא מה דלא ידע, ולא קביל מרבייה, עליה כתיב לא תעשה לך פסל וכל תמונה. וקודשא בריך הוא זמין לאטרעא מגיה, בעלמא דאתה, בזמנא דבשمتיה בעיא למיעאל לדוכתא, דחין לה לבך,

וְתִשְׂתַּצֵּי מִהְהֹא אֶתֶּר דְּצִירָא בְּצִרוֹרָא דְּחַיִּי דְּשָׁאָר בְּשִׁמְתִּין.

(רבי יוחה אומר מהכא) **כַּמָּה יִקְצַּפְתִּי לְאֱלֹהִים עַל קָוָלָךְ.** קולך: דא היא בשמתיה דבר נש. אמר רבי חייא, על דא כתיב, כי יי' אללהיך אל קנא. Mai טעמא. משום דקני לשמייה בכלא. אי בגין פרצופין מקני לשמייה, משום דמישקר בשמייה. אי משום אורניתא. תנינן, אורניתא כללא שמא קדישא היא, דלית לך מלחה באורניתא כללא כלליל בשמא קדישא. ובגיני כה, בעי לאזדהרא, בגין כללא יטעי בשמייה קדישא, ולא ישקר ביה. ומאן דמישקר במלכא עלאה, לא עליין ליה לפטורי דמלכא, וишטי מעולם דאתה.

אמר רבי אבא, כתיבanca לא תעשה לך פסל וכל תמונה. וכתיב התם, (דף פ"ז ע"ב) (שמות ל) פסל לך שני לחת אבניים. כלומר, לא תעשה לך פסל, לא תעבד לך אורניתא אחרא כללא ידעת, ולא אמר לך רביה. Mai טעמא. כי אנכי יי' אללהיך אל קנא, אני הוא הדומין לאטרעא מינך בעולם דאתה, בשעתא דבשmeta בעיא למיעאל קמאי, כמה זמיגין לשקרא בה, ולעילא לה גו גיהנום.

תְּנִיאָ, אָמֵר ר' יַצְחָק, לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ וְגַוּ, דָבָעִי בֶּרֶנֶשׁ
דְלֹא לְשָׁקָרָא בְשָׁמָא דְקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא (ס"א דב'
 אחר לא תעשה לך פסל וגוו' דבאי בר נש דלא לשקרא בשמייה דקוודשא בריך הוा, ומאי
 இதோ ரா ப்ரித் அத் கிமீமா குடிசா ரமான் மெஶகர் பொயி ப்ரித் மெஶகர் பொயீ குடிசா குடிசா பொய்)
דְקָשָׁרָא קְדֻמָּה, **דָאַתְקְשָׁרוּ יִשְׂרָאֵל בְּקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ** הוּא,
הָוּא, כְּפָד אַתְגּוֹרָן. וְדֹא הוּא קְיּוּמָא קְדֻמָּה דְכָלָא,
לְמַיְעָל בְּבְרִית דָאַבְרָהָם, דהוּא קְשָׁרָא דְשִׁכְינָתָא. וּבְעֵי
בֶּרֶנֶשׁ, **דְלֹא לְשָׁקָרָא בְּהָאִי בְּרִיט,** **דְמָאָן மெஶகர் பொயி**
בְּרִיט, **மெஶகர் பொயீ குடிசா பொய்** הוּא. **מַאַי שָׁקָרָא.** הוּא,
דְלֹא יִיעַול הָאִי בְּרִיט בְּרִשׁוֹתָא אַחֲרָא. **פָמָה דָאַת אָמֵר**
(מלאכיב) וּבָעֵל בַּת אַל גְּכָר.

ר' יְהוֹדָה אָמֵר מִהְכָּא, (הושע ח) **בַּיִּין בְּגָדוֹ כִּי בְּנִים זָרִים**
יְלָדוֹ. **מָאָן மெஶகர் பொயி ப்ரித,** **மெஶகர் பொயீ குடிசா**
பொய் הוּא. **מְשׁוּם דָהָאִי בְּרִיט בְּקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ** הוּא
אַחֲרִיא, **וְכִתְיבָ לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶּסֶל** **וְכָל תִּמְונָה אֲשֶׁר**
בְּשָׁמִים מִמּוּל וְגַוּ.

(שמות כ) **לֹא תִשְׁתַחַוו לְהַמִּים וְלֹא תִעֲבֹדָם.** **ר' אַל עֹזֶר** הוּה
אַזְיל בְּאַרְחָא, **וְהֹהֶה ר' חַיִיא עַמִּיה.** **אָמֵר ר' חַיִיא,**
כִּתְיבָ (דברים כא) וְרָאֵית בְּשִׁבְיָה אַשְׁת יִפְתַּח תְּאֵר וְגַוּ, **מַאַי**
טַעַמָּא. **וְהָא כִּתְיבָ לֹא תִתְחַתֵּן בָּם.** **אָמֵר לֵיה,** **בְּעוֹד**
דְבָרִשׁוֹתֵיהוּ קִיִּימִי.

וְתֵא חֹזֵי, לִית לְךָ אֲנַטו בְּעַמִּין עוֹבֵד עֲבוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזֻלּות כְּשֵׁרָה פְּדָקָא חֹזֵי. דְּתַגְיִינֵן, אֲמָאי אֲסְמִיךְ פְּרִשְׁתָּא דָא, לְבָנָ סֹוֵר וּמוֹרָה. אֶלָּא בּוֹדָאי, מֵאן דְּנַסְיב הָאֵי אַתְּתָא, בָּנָ סֹוֵר וּמוֹרָה יִרְיָת מִינָה. מֵאי טֻמָא. מְשׁוּם דְּקַשָּׁה לְמַעַבָּר זַוְּהָמָא מִינָה, וְכָל שְׁפָנָה הָיָא דְּאַתְּגִיסְבָּת בְּקָדְמִיתָא, דְּדִינָא בְּדִינָא אַתְּדַבָּק, וְאַסְטָאָבָת בָּה, וְקַשְׁיָא זַוְּהָמָא לְמַעַבָּר מִינָה, וְהִיָּנוּ דָאָמֵר מֹשֶׁה בְּנֵשִׁי מִדְּזִין, (בָּמְדִבָּר לְאָ) וְכָל אֲשָׁה יִדְעָת אִישׁ לְמַשְׁבָּב זָכָר הָרָגוּ.

וְכָאָה חֹולְקִיהָ, דְּהָהּוּא בָּר נְשָׁה דִּירִית אֲחִסְנָתָא דָא, וְגַטִיר לְהָ. דְּבַתְּהָיָא אֲחִסְנָא קָדִישָׁא אַתְּדַבָּק בָּר נְשָׁה בְּקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כָּל שְׁפָנָ אֵי זָכֵי בְּפִקְוָדִי אָוּרִיְתָא, דְּהָא פְּשִׁיטָ מִלְּפָא יִמְינָה לְקַבְּלִיהָ, וְאַתְּדַבָּק בְּגּוֹפָא קָדִישָׁא. וְעַל דָא כְּתִיב בְּהָו בְּיִשְׂרָאֵל, (דברים ד) וְאַתָּם הַדְּבָקִים בְּיִי אֱלֹהִיכֶם. וְכְתִיב (דברים ד) בְּנִים אַתָּם לְיִי. בְּנִים אַתָּם מִמְּשָׁ. דְּכְתִיב, (שמות ד) בְּנֵי בְּכוֹרִי יִשְׂרָאֵל. וְכְתִיב (ישעה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אַתְּפָאָר.

(שמות כ) לֹא תִשְׁאַת שֵׁם וְגַוּ. ר' שְׁמֻעוֹן פָּתַח, (מלכים ב ד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶלְيִשְׁעָה מָה אָעַשָּׂה לְךָ הָגִידִי לִי מָה יִשְׁלַח בְּבֵיתְךָ. אָמַר לְהָ אֶלְיִשְׁעָה, פָּלוּם אַתָּה לְךָ עַל מָה דְּתַשְּׁרֵי בְּרִכְתָּא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּתַגְיִינֵן אֲסֹור לֵיה

לבר בש, לברכה על פתורה ר'יקניא. מי טעם. משום דברכתא דלעילא, לא שריא באתר ר'יקניא. ובגיני כה, בעי בר בש לסדרא על פתורה, חד בהמא, או יתר, לברכה עלי. ואי לא יכיל, בעי לשירא מה הוא מזונא דאכל, על מה דיברך. ולא ישתחבך דיברכ ברייקניא.

כיוון דאמרה, אין לשפחתה כל בבית כי אם אסוק שמן. אמר ודי היא ברכתא שלימתא בהאי, דכתיב, (קהלת ז) טוב שם משמן טוב. דשما קדישא משמן נפקא, לא תברכה, לא דלקא בוציגין קדישין. Mai (ט ע"א) שמן דא. (כמה דעת אמר בראשית ב' נהר יוצא מעדן להשכות את הגן) ר' יצחק אמר, כמה דעת אמר, (תהלים קל) בשמן הטוב על הראש וגוו. ר' אלעזר אומר, אילין טורי דאפרנס מזונא דכיא.

אמר ר' שמעון, טוב שם, כמה טבא שם על אלה, דבוציגין על אין קדישין, כד כלחו נהרין משמן טוב, כמה דאמינה. ואסир ליה לבר בש, לא דברא שמיה דקדישא בריך הוא ברייקניא. דכל מאן דאבר שם דקדישא בריך הוא ברייקניא, טב ליה שלא אתברי. ר' אלעזר אמר, לא אצטريك למדבר שם קדישא אלא בתר מלחה. (דף פ"ח ע"א) (בלומר על מלחה) דהא שם קדישא, לא